ΠΑΡΑΓΩΓΗ:
ΚΩΣΤΑ ΓΙΑΝΝΙΔΗ

BRUCKN.

ΤΡΙΤΗ: 4.2.75

ΩΡΑ: 23⁵⁰ - 01⁰⁰

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΣΥΝΘΕΤΑΙ ΚΑΙ ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ

Κ. Καλ. παρακολούθησα σας!

Σε μιά ακόμη εξαιρετική μουσικοφιλολογική μελέτη μας σήμερα θα μελετήσουμε τον μεγάλο κύριο έργο της 3ης Συμφωνίας του ANTON BRUCKNER. Τον μεγάλο αυτόν μελετητή του νόου παρουσιάζεται στην εποχή του, σαν μία αντιπροσωπευτικότατη φυσιογνωμία της εποχής μας. Θ' ακούσουμε μερικά αποσπάσματα από τις τρεις εκτελέσεις αυτής της Συμφωνίας. Όπως οι 9 οι Συμφωνίες και το μεγαλύτερο μέρος της φρονηματικής του παραγωγής, είναι έργα αφιερωμένα στο Θεό. Ο Bruckner θεωρούσε τον εαυτό του μεγάλο μουσικοσυνθέτη. Θαυμαστής του ήταν ο Βάγκερ και μάλιστα αφιέρωσε μεγάλη επίδραση γι' αυτόν, ο δε Μάγερ δεν ξέρανε να βρεθεί στον Μακρυνάρι το ίδιο ωδής. Εν. Μόνο ακούμε μια συμφωνία θα σας μιλήσουμε γιά πρόσωπο, τη 4η τη Συμφωνία, σε Μι ♭ ελ. μαζί αν ο "Ρομαντική". Θαυμάζει και οι σημειώσεις αυτή της Συμφωνίας του Bruckner, στον και αυτή πέρασε από διάφορες φάσεις, διάφορες τροποποιήσεις, ακόμα και ρήματα αρμονίες, άλλες αυτή τη χρόνια τη σύνθεση και άλλες αυτή διαφόρα άλλα, χίλια σχόλια ανεύθυνα, δικαιωνόταν τραγούδια ή παρασυρόμενα διασκευάζει, ένα όλα φτάσει το έργο στη μορφή αυτή, έτσι και σήμερα ακούστε. Η 4η Συμφωνία δημιουργήθηκε μεταξύ του 1873 και 74. Η πρώτη εκτέλεσή της έγινε ~~[illegible]~~ δεύτερα χρόνια αργότερα το 1878. Η δε δεύτερη το 1880 δηλ. δύο χρόνια ~~[illegible]~~ μετά. Και τα μεν έφθανε ο ίδιος αυτός διευθυντής, τα παίρνει το έργο ιδέαν και τρία εξαιρέτως!

Τό 1888.... Καί ὅμως αὐτό γίνεται καί δοκιμάζεται ἀπό τόν σύνθετη, ὅπως τόν FRANZ SCHALK, τόν FERD. LÖWE καί τόν FRANZ HERBECK, οἱ ὁποῖοι ἀρχίζουν τήν συνεργασία αὐτήν καί προσδιορίζουν ἀπόψεις ἐκφράσεις νόμιζαν ὅτι ἔπρεπε νά ἀφαιρέσουν τόν σύνθετη κάμποσα ἔργα ἀπό κατάστημα γιά νά παρουσιαστεῖ ὅλο καινούριο τήν ἐποχήν. Ἐνῶ ὅμως εἶχαν τόν ἰδέαν ἀποδεκτή, οἱ κυρίοι αὐτοί ἔκαναν τεχνικά ἄλλοια τῶν ἀποδεκτῶν τοῦ σύνθετη. Καί τό χειρότερο ἀπό-λεια ὅτι τό τελευταῖο αὐτό διαστεμά τόν 1888, ἐξεδόθη ἀπό ἀποθνησκόν ~~τε~~ τῶν πρό-νο ἀργότερα, δηλ. τό 1889. Ἔπειτα ὁ σύνθετη ἔφυγε ἀπό ἀφεντικό τό ἔργο τόν καί ἔτσι ὁ ROBERT HAAS, ἀφού ἔκλεισε τό 1944, ἀνακάλυψε τόν ἀκαταπόνητο ἀφιέρωμα γραμμένο ἀπό τό ἔργο τοῦ Bruckner, ὁ ὁποῖος πάντα πίστευε ὅτι ἡ μία μέρα θά δικαιώνεται τό ἔργο τοῦ. Ὅπως καί ἔγινε. Ἡ Συμφωνία ἀρ. 4 σέ μί ὑφεση τοῦ Bruckner γράφτηκε τό ἀνάλογο τόν ὀνόματο "Ρομαντική", σάν ἴδιο τόν σύνθετη. Ὅπως ἀνέφερε πιό πάνω τόν ὅτι ἀπό ἄλλο ἀφιέρωμα τόν τίτλο τό ἔργο τοῦ Γραμμένο τόν ἀφιέρωμα τοῦ ἔργου, ἀπό ἔδειξε πάντα σάν τόν χρόνο Νάο τοῦ ~~Ὀρφέα~~ σέ βαθύτερο τέλος χρόνο. Ἡ Συμφωνία ἔχει τά ἑξῆς 4 μέρη Allº ma non troppo — Andante quasi allegretto — Scherzo - Allº - Finale: Allº ma non troppo. Παίζει τό ὀρχ. τοῦ KONZERTGEBOUW τοῦ Amsterdam καί διευθύνει ὁ BERN. HAITING.

[A. BRUCKNER: SYMPHONIE Nº 4 - ES DUR - "ROMANTISCHE"]

Ἀκούστε τήν Συμφ. Ἀρ. 4 σέ μί ὑφ. φυσ. γραμμένη ἀπό "Ρομαντική" τοῦ ANTON BRUCKNER. "Παίζει τό ὀρχ. τοῦ KONZERTGEBOUW τοῦ Ἀμστερνταμ καί διευθύνει ὁ BERN. HAITING.

Ἡ ἐκφ. ἐπιτόμου ἀναφέρθηκε .....

ΑΠΟΡΟΝΗΣΙΣ — ΣΗΜΑ